

قتل ناصرالدین شاه

آن‌که پس از کشته شدن ناصرالدین شاه ، مهدی خان آجودان مخصوص کوچکترین بسیارخان امین‌الدوله که بعداً وزیر همایون و قائم مقام لقب یافت و بوزارت پست و حکومت زنجان و مناصب بالنسبة معتبر دیگر رسید و بهر حال از درباریان مقرب و از محارم دستگاه میرزا علی اصغرخان اتابک بود جریان واقعه را برای برادرش محمد ابراهیم خان معاون‌الدوله که زنرال قونسول ایران در تقليص بود نوشته است . این نامه که از مجموعه استناد گرانبهای جناب آقای حسنعلی خان غفاری معاون‌الدوله است، یکی از مفصل‌ترین نامه‌هایی است که در این باره نوشته شده است و چون نویسنده آن از درباریان و محارم و مقربان دستگاه سلطنت و صدارت بوده است ارزش خاص دارد و بجاست که از توجه و عنایت خاص مخدومی آقای معاون‌الدوله که اجازه انتشار آن را فرموده‌اند کمال امتحان و سپاسگزاری بعمل آید . برای شناسائی افرادی هم که ضمن نامه از آنها نام برده شده است مختصر توضیحات، اضافه گردیده که امید است مورد استفاده واقع شود .

« ... روز پنجشنبه شانزدهم (ذی قعده) فدوی درب خانه بود و بواسطه آمدن قرن (۱) پنجاهم سلطنت، حضرت اشرف (۲) گرفتاری خیلی زیاد داشت و بندگان اقدس (۳) در کمال سلامت نهاری صرف فرموده و بعد از نهار حضرت اشرف را احضار فرموده کتابچه‌های دستورالعمل امسال که باید برای حکام می‌فرستادند تمام بود آورده که ملاحظه فرمایند و قدر سی کتابچه بود، تمام را با حضور حضرت اشرف ملاحظه فرموده با کمال بشاشت و خرمی صحنه گذاردند کتابچه‌خالصه بود که به صاحب جمع داده شده بود او را هم صحنه گذاردند و رسیدگی فرمودند و با حضور اشرف خیلی صحبت فرموده دستورالعمل کارها و تدارکات جشن سال پنجاهم که پنج روز به وعده مانده بود می‌دادند . بعد حضرت اشرف آمدند بیرون و بقدرتی گرفتار بودند و کار می‌کردند که هیچ خلق و حالتی نمانده بود برای ایشان، توی حیاط نشستند بندگان همایون در گلalarی بودند بعد بیرون آمده به حضرت اشرف فرمودند فردا باید بحضور عبدالعظیم برویم زیارتی بکنیم حضرت اشرف عرض کرد فردا کار زیاد داریم و گرفتاری خواهی است ... (۴) مهمانی سفر و کارهای دیگر خیلی است . خوب است قرار را بروز دیگر و شب عید پنجاهم بدھید . شاه فرمودند خیر حکماً فردا باید بزیارت عبدالعظیم (ع) برویم . باز صدارت عرض کردند فردا جمعه و چنگال است قرار بروز دیگر بشود بهتر است ، فرمودند خیر نذر کرده ام بروم و خواهم رفت ، قدری کتاب لوله و آش ماست مختصری درست کنند حکماً می‌روم . صدارت عرض کردند چه ضرر دارد حالا که میل همارک است تشریف بینید .

(۱) قرن به سهو و مسامحه نوشته شده و مراد سال پنجاهم است ، آنهم آغاز نه پایان سال .
(۲) مراد میرزا علی اصغرخان اتابک صدراعظم است . (۳) یعنی ناصرالدین شاه .
(۴) دوکلمه خوانده نشد شبیه به « نقشه میر » نوشته شده است .

روز دیگر که جمیع بود صبح موکب همایونی عازم حرکت میشود . حضرت اشرف زودتر بحضور عبدالعظیم می‌روند بندگان همایون پنجساعت ازدسته رفته وارد آنجا میشوند با حضرت اشرف صحبت کنان تا سرمهقیره امین اقدس (۱) میرند نهاردا در باغ مهد علیا برسم معمول حاضر کرده بودند . در سرمهقیره امین اقدس بندگان همایون میفرمایند، ظهر شده یا نشده است. امین خاقان (۲) عرض می‌کند پنج دقیقه از ظهر گذشته است. شاه میفرمایند که نمازشکر میخواهم در حرم حضرت عبدالعظیم بخوانم آن وقت بروم نهار بخورم . صدراعظم عرض می‌کند هنوز وقت نماز نشده است خوبست تشریف بپرید نهار خورده مراجعت فرمائید چون جمیع وروزیارت و چنچال است قدری هم خلوت شود. فرموده بودند خیر نذر کرده ام تا نماز بخوانم نهار بخورم مخصوصاً غسل کرده و ضو هم دارم قدری آنجا خودمان را مشغول میکنم بعد نماز خوانده میرویم نهار میخوردیم. از سرمهقیره امین اقدس بپرون می‌ایند دردم سنگ آب کوچک که نزدیک کفش کن حضرت است آنجا شخص غریب بپروردی ایستاده بوده است بقدر ربع ساعت با او صحبت فرموده اظهار ملاحظت می‌کنند. صدراعظم میخواهد صحن و حرم را فرق و خلوت کند شاه میفرمایند لازم نیست بعضی فراشها و عمله جات هم که مردم را رد می‌کرده اند با چوب خودشان زده مردم را ممانعت می‌کرده اند که قروق بکشند و همین طور جمعیت باشد با همین حالت وارد دم زیارت شده اذن دخول زیارت نامه خوان خوانده وارد حرم می‌شوند یک زیارت هم آنجا میخواهند بعد تشریف می‌آورند بالای سر حضرت محاذی درب هسجد هر دانه آنجادست همارک را بضریح مطهر گرفته مشغول بخواندن دعا شده و آهسته حرف میزده یعنی دعا میخوانده و نذورات میکرده اند. فرموده بودند به جناب صدراعظم بگوئید یک قالیچه بیاورند بالای سر بیندازند که نماز بخوانند و برویم. صدراعظم میرند که بگویند قالیچه بیاورند و بالای سر را خلوت کنند که نماز بخوانند . بندگان همایون خواسته بودند تا قالیچه می‌آورند دور حرم طوافی بکشند از بالای سر میرند و بد طرف دری که به امامزاده حمزه می‌رود طرف مسجد زنانه و همین طرف که به امامزاده حمزه می‌رود باز جمیعت مرد و زن زیاد ایستاده بودند همین که بندگان همایون بمحاذی و مقابل دری که به امامزاده حمزه میرود رسیده بودند . . . رضای کرمانی که بعد معلوم شد و تفصیل حالات و عقاید اورا معروض داشتم از زیر لباده رولورش لوله را بپرون آورده در صورتیکه خودش پشت بضریح حضرت عبدالعظیم ایستاده بوده است و شاه از روپروری او میگذشته اند طبا نچه را توی سینه شاه خالی می‌کند . در این وقت نزدیک شاه از عمله خلوت برسمی که میداند حاجی حسینعلی خان(*) برادر سقا باشی (۳) که در این روز بجای اعتماد حضرت (۴) سوار آبداری بود و اعتماد حضرت برای

(۱) مراد زبده زن ناصرالدین شاه است از اهله گرروس که امیر نظام گردوسی اور از خردسالی به دربار فرستاده بود و او در دریف خدمتکاران در اندرون شاهی بسرمهیرد و کم کم ترقی یافته تا یکی از زنهای مورد علاقه شاه شد. (۲) برادر امین اقدس و پسر دوستی چوبان و پدر عزیز اسلطان از درباریان مقرب ناصرالدین شاه .

* این نام حسینعلی خان هم خوانده میشود ولی چون در ملحقات «المأثر والآثار» در ذکر نام اجزاء آبدارخانه و سقا خانه نام حسینعلی خان سرتیپ آمده است و اخیراً آبدارخانه و سقا خانه همه از نزدیکان اتابک بوده اند این صورت اختیار شد .

(۳) یعنی حاجی آقا یوسف پسر آقا اسکندر و برادرزاده آقا ابراهیم امین اسلطان که علاوه بر این سمت ، سمتی دیگر و منجمله ریاست اداره انبار غله دیوانی را هم داشته است . (۴) یعنی آقا مرتضی خان معروف به آقادائی که اداره صرف جیب هم با او بوده است.

عروضی پرسن نیامده بود دم در دلان امامزاده حمزه (ع) استاده بود و امین خاقان بالای سر استاده بود که قالیچه بیاوردند مطابق رسم معمول جای نمازشاه را درست کند. کشیکچی باشی (۱) پسر ناظم السلطنه (۲) و مقبل السلطنه (۳) پسر حضرت امیر آخور (۴) و سید هنثی باشی عزیز السلطنه که پسر سید خانم گیس سفید امین اقدس مرحوم بود پهلوی آن پدرسوخته واقع شده بودند. خلاصه همین که تبر خلاص میشود بندگان همایون متوجه شانه رو به دلان امامزاده حمزه میروند. از درکه وارد دلان میشوند به حاجی حسینعلی خان میفرمایند حاجی خان من را بگیر.

حاجی حسینعلی خان زیر بغل مبارک را می‌گیرد و می‌برد توی مسجد کوچک مردانه. امین خاقان هم آنجا می‌رسد زیر بغل دیگر را می‌گیرد ولی تا آنجا شاه پهای خود بدون سنگینی یا سستی می‌روند. از آنجا دری به بقعه‌مرحوم فروغ السلطنه است (۵) در راحی حسینعلی خان میزند که باز کنند تا در را و از می‌کرده‌اند که بندگان همایون بی‌حال شده مثل فانوس تا شده بزمین می‌افتد و از شدت سنگینی دیگر امین خاقان و حاجی حسینعلی خان نمی‌توانند نگاهشان دارند، باشی و کشیکچی باشی هم با امین خاقان و حاجی حسینعلی خان کمک نموده شاه را بلند کرده بسر مقبره فروغ السلطنه می‌آورند و یکی دوستکاء از قراء و متوفیان آنجا آورده زیر سرشار گذارده بودند همان دم آهی سرد کشیده چشمی باز نموده و برهم گذارده بدون اینکه بدون فرمایشی بفرمایند جان بجان آفرین تسلیم فرموده بودند و خاک سیاه بر سر تمام اهالی ایران و خاصه ما بیچارگان که اختصاص در نوکری و خانه‌زادی و انس و مصاحبیت او داشتیم و غیر از آن وجود مقدس احدي را نمی‌شناخیم و بعد از فضل خدامیده‌مان فقط بمرأحوم و توجه او بود ریختند. انالله‌وازا الیه راجعون. خداوند تعالی به روح پر فتوحش رحمت و معرفت ارزانی فرماید و خودش نظر توجه و ترحم ازما بندگان عاصی ناقابل برندارد. بهر حال حضرت اشرف صدارت عظمی بعد از شنیدن این صدای مهمی که تصویر دیختن سقف را بزمین می‌کنند فوراً بطرف شاه می‌آیند می‌بینند دود زیادی در زیارت جمع شده می‌فهمند که تبری خلاص شده و از آنطرف بعد از خلاص شدن تبر سید هنثی باشی عزیز السلطنه خودش را بروی ضارب که رضا کرمانی است انداخته و سایر مردم که در حرم مطهر بوده‌اند تمامًا بروی اوریخته هر کدام با چوب و مشت و کتک اورا می‌زده‌اند. مجدد الدوله (۶) هم در میانه اورا می‌زده است که صدر اعظم می‌رسند و می‌فهمند که این پدرسوخته تبر انداخته و مردم میخواهند او را بکشند منجمله حاجب الدوله (۷) چاقو کشیده او را زخم بزنند. صدارت می‌پرسند شاه چه شدند می‌گویند پهای خودشان رفتند به بقیه فروغ السلطنه. تصویر می‌شما میند که تبر خطا کرده که به وا خود رفته اند و بملأحظه اینکه میادا مردم این پدرسوخته را بکشند و آنوقت معلوم نشود سبب چه بوده و چرا این حرکت را کرده است با عدالت هر ضمین اتهامات کثیر به این و آن وارد شود خودشان را روی این پدرسوخته انداخته با چوب و چماق مردم را متفرق مینمایند و او را گرفته بdest فراش سوار و غلام سپرده زنجیر می‌آورند او را

- (۱) یعنی حبیب الله خان موقسلطنه. (۲) عبدالله خان امیر تومان پسر محمد رحیم خان علاء الدوله پدر موقسلطنه متوفی ۱۳۰۲ شمسی. (۳) یعنی دارا میرزا پسر محمد حسین میرزا امیر آخور. (۴) یعنی محمد حسین میرزا نوه عبدالله میرزا دارا پسر فتحعلی شاه متوفی ۱۳۴۲ قمری. (۵) یعنی حیران دختر محمد علی تهریشی و زن بسیار محیوب ناصر الدین شاه. (۶) مهدیقلی خان پسر عیسی خان دائی، پسر دائی و داماد ناصر الدین شاه، خوانسار و ایلخانی ایل فاجار متوفی ۱۳۱۶ شمسی. (۷) یعنی جعفرقلی خان اعتمادی جلال‌الملک پسر عیسی خان اعتماد الدوله دائمی ناصر الدین شاه.

زنجیر کرده بدست سوارها میسپارند.

از گرفتاری او آسوده شده می‌روند بسر بالین شاه می‌بینند گذشته است یا نیمه جانی باقی است که به رصورت حالت یأس بوده بس و روی و نلاه خود میزند. امین خاقان دکمه سرداری را باز میکنند و دکمه قیا و جلیقه را که مثلاً اگر قلب گرفته باشد باز شود و نسیمی وارد بدن شود، دست که آن لا میبرد می‌بینند که باز هی کند معلوم میشود خون است درست نگاه می‌کنند و سینه را باز مینمایند شیخ محمد خان^(۱) داشت حضرت صدارت که فقط همراه بوده است می‌آید دقت میکنند میبینند زیر پستان طرف چیز نزدیک قلب گلوله خورده و طوری گلوله سر بالا رفته است که از مجاور قلب کذشته و بقدرتی انگشت شیخ محمد خان از جای گلوله وارد بدن همایون می‌شده است و خون پیراهن وغیره را فرو گرفته است. بلاحظه اینکه شاید علاجی بشود قدری آب قند و غیره داخل دهن نموده بخ بس و یا مالهده ابدأ اثری نمیده‌اند. در این مورد نقیب السادات^(۲) هم خودی آنچه انداخته بوده است. اول کسی که مایوس از سلامت شاه می‌شود مجدد الدوله بوده است میگویند باید رفت حکیم آورد فوراً سوار کالسکه می‌شود و بتاخت می‌آید بشهر نایب السلطنه^(۳) را خبر بدده بعد از آن یکی دو نفر را هم صدراعظم برای آوردن حکیم بشهر می‌فرستد تا یقین میکنند که از درست کار رفته است. بلاحظه اینکه اگر رمقی هم باشد در شهر هیفرستم حکیم بیاورند و دیگر از فکر دوربین و عقل کامل صدارت که حقیقته در این مقدمه ناگهانی که هیچ حواس بجهت شخص انسانی باقی نمی‌ماند صلاح در توقف حضرت عبدالعظیم^(ع) نمیده میفرمایند شاه را بشهر می‌بریم به نقیب السادات می‌فرمایند که برو بشهر و هر کس را هرجا دیدی بگو که الحمد لله شاه بهتر است و تیز به انگشت شاه خورده چیزی نیست و اینطور میانه مردم شهرت بده که از ترس ضعفی آمده بود بهتر شده است. یکنفر را هم به شهر میفرستد که سردار اکرم^(۴) قراول دور را متنظم کند و امین همایون^(۵) باغ و عمارت را درست کند و صاحب جمع^(۶) را می‌فرستد که اندرون و حرم خانه را اطمینان بدهد و در باطن بعضی امورات را صحیح کند و طولوزان^(۷) و شتیدر^(۸) و مولر^(۹) طبیب آلمانی را در باغ حاضر می‌نمایند و کالسکه را به در صحن که بیان مهدعلیا میرود حاضر می‌نمایند و تمام اطراف را خلوت میکنند که احمدی نباشد بعضی عمله خلوت مثل ناصرالملک^(۱۰) که بعد از فوت اعتماد السلطنه^(۱۱) مرحوم خوانند

- (۱) یعنی دکتر محمد خان احیاء الملک پس حاجی میرزا علی نقی صنیع الممالک طبیب اتابک متوفی ۱۳۱۷ شمسی (۲) آقا سید محسن شیرازی. (۳) یعنی کامران میرزا پسر ناصرالدین شاه و منیرالسلطنه دختر محمد نقی خان معمار باشی (۴) یعنی عبدالله خان قراگزلوی همدانی پسر مصطفی قلی خان اعتمادالسلطنه که امیر نظام نیز لقب یافت و به وزارت دارائی هم رسید. (۵) غلامعلی خان سردار باشی و قهوه چی باشی (۶) یعنی محمد قاسم خان برادر میرزا علی اصغر خان اتابک (۷) طبیب فرانسوی ناصرالدین شاه که قریب چهل سال در ایران بود و اندکی از مرگ شاه در تهران درگذشت. (۸) طبیب فرانسوی نایب السلطنه که در ۱۳۱۱ با سالی دوهزار تومان استخدام شده بود و در ملحقات ۱ تاریخ ساسانیان او را «حکیم باشی نظامی در قشون فرانسوی مأمور بخدمت در دربارشاهنشاهی» معرفی کرده است.
- (۹) طبیب بیمارستان دولتی که امروز به بیمارستان سینا معروف است. (۱۰) ابوالقاسم خان قراگزلوی همدانی از تحصیل کردگان ایرانی در انگلستان. دوست نزدیک لرد کرزن و نایب السلطنه احمد شاه قاجار متوفی ۱۳۰۶ هجری شمسی (۱۱) یعنی محمد حسن خان وزیر انطباعات پسر حاج علی خان مراغه‌ای حاج‌جانوله.

روزنامه حضور با او شده بود و اقبال الدوله(۱) و فخر الملک(۲) و غیره که در باغ مهدعلیا بوده اند و انتظار ورود شاه و نهار را داشته‌اند میر سند شاه را روی صندلی گذارده بلند می‌کنند تا در مردم آورند. صدر اعظم شاهزاده کالسکه می‌گذارند و عینک کاغذخوانی رامیخواهند حاضر کرده پیش‌شاه می‌گذارند. امین خاقان رای‌پهلوی شاه گذارده توی کالسکه می‌شانند که نکان نتورد و نهند خودشان هم توی کالسکه جلوی شاه نشسته دستمال پیرون می‌آورند و بجهله باد شاه رامی‌زند نایانکه کسی درست صورت را ملتفت نشود و تصویر نمایند صادرات شاه را بادمیزند که نفس شاه تازه شود. با این حالت در ظرف بیست دقیقه شاهزاده شهر می‌کنند بطوری می‌آورند که شاه را تمام مردم دیده و بسلامت تصویر مینمایند سهل است نایاب السلطنه‌هم که خبر وفات شاه را زمجداد دوله شیده بوداین وضع را که به او خبر می‌دهند تصویر می‌کنند شاه بحال آمده ندمی آید بعمارت ولی صادرات شاه را با کالسکه وارد حیاط نخت مرمر نموده آنجا را خلوت می‌کنند. از در حیاط صندوق خانه که کشیک خانه و محلس وزراء بود باز شاه را روی صندلی گذارده می‌آورند اطلاع بن لیان می‌گذارند. آنجا اطباء حاضر بوده‌اند شاه را لخت نموده امتحانات کثیره مینمایند آنوقت مینتویستند بصدرات میدهند که این زخم گلوه طوری بوده که زیاده از چهار دقیقه بعد جان در تن نمی‌ماند الی شش دقیقه و مدتی است که عمل گذشته است. آنوقت نایاب السلطنه هم رسید قدری توی سر و صورت می‌زند کلاه خود را بر میدارد قدری زلف خود را کنده بر می‌خیزد می‌رود خانه و بعد می‌رود امیریه متوقف می‌شود و سفیر انگلیس را می‌خواهد. از قرار یکه گفتند از سفیر انگلیس حمایت می‌خواهد سهل است طوری که او را به تبیه خود قبول نمایند سفارت انگلیس قبول نمی‌کند. بعد روس‌هارا می‌خواهد و باز عنوان تبعیت می‌کند تبعیت را که آنها قبول نمی‌کنند اما وعده حمایت و همراهی و اطمینان از جان و مال که خواسته به او می‌دهند و همان ساعت خدمت صادرات می‌ایند و با صادرات خلوت نموده اطمینان می‌گیرند. صادرات هم کمال اطمینان را می‌دهد ولی می‌گویند حالا باید منتظر خبر تبریز بود زیرا که اطمینان و قول من حالا چندان اعتیباری ندارد و حکم با تبریز است اما بعد از اتمام حالت شاه که یا می‌کلی حاصل می‌شود صادرات عظمی تلکرافی به تبریز و خاکهای حضرت ولایت‌مهد زده نصرالله خان تلکرافی مخصوص حاضر نبود داده بودند مینمین الدوله (۳) به - تلکرافخانه عمومی برده آنجا به مخبر الدوله (۴) می‌دهند که مخابره نماید. حضرت ولی‌عهد بعد از نهار سوار شده بشکار رفته بودند تلکراف را عین الدوله (۵) و آقا خان سردار (۶) و حکیم‌الملک (۷) و بعضی خوانده بولی‌عهد اطلاع میدهند که تفصیل واجبی است خود را زود بشهر بر سانید همینکه بشهر میرسد در مجلس مخصوص که منعقد کرده بودند مطلب را بعرض میرسانند.

بعد از گریه و سوکواری زیاد عاقبت حضرات را تسلیت داده آنها هم تعزیت و تهنیتی

(۱) یعنی میرزا محمد خان پسر میرزا هاشم خان امین الدوله کاشانی و داماد عمویش فرج خان امین الدوله. (۲) یعنی ابوالحسن خان اردلان پدر آقایان حاج عزالمالک و دکتر علی قلی اردلان (متوفی ۱۳۰۵ شمسی) (۳) یعنی حاجی حسینعلی خان پسر محمد رحیم خان هلاع الدوله متوفی ۱۳۱۳ شمسی. (۴) یعنی علی خان پسر رضا قلی خان هدایت متوفی صفر ۱۳۱۵ قمری پدر صنیع الدوله و حاج مخبر السلطنه هدایت. (۵) سلطان عبدالمجید میرزا پسر احمد میرزا عضد الدوله و صدر اعظم مظفر الدین شاه که بظاهر بساعت انقلاب مشروطیت شد. (۶) ظاهرآ مراد آقا خان سردار افتخار است - شرح حال او جائی دیده نشد. (۷) یعنی میرزا محمود خان پسر میرزا علی نقی حکیم باشی اصفهانی الاصل بروجردی عمو و پدر زن ابراهیم حکیمی(حکیم) حکیم‌الملک (متوفی ۱۳۲۱، ۱۴۲۱) در زمانی که والی گلستان بود و بزرگ ناگهانی.

بعرض رسانیده خود و لیهد صلاح در این قای صدارت اعظم میداند و عقل کامل بخراج داده صدارت را به تلکرافخانه احضار می نمایند.

بعد از زدن تلکراف به تبریز آنوقت تمام وزراء و رؤسائے و تمام سفارتخانه ها و شاهزاده ها در باع جمع و حاضر شدند. این فدوی صبح جمعه را با جناب نظام الدوله (۱) قرار داده بودیم برویم شمران نزدیک به سلطنت آباد و قیطریه که صدارت اعظم خیریده که جای بیلاقی تدارک کنیم که باهم نزدیک باشیم. عصری سه ساعت بغروب مانده از شمران مراجعت میشد نزدیک قصر میرزا عبدالرزاق خیر فرستاده بود تفصیل از اینقرار است شاه تبریز خورده اما خطیری نیست و به انکشت خورده است زود بپائید شهر دیگر حواس و حالتی باقی نماند تا رسیدیم بشهر در خیابان جلیل آباد (۲) دیدیم جناب اقبال الدوله و حاجی بهاء الدوله (۳) عقب نایب السلطنه میروند که اوراهر طور است برداشته از امیریه بیاورند بیان که با صدارت عظیم قراری در امور دولت بدھند. اقبال الدوله از کالسکه فراشان پیاده بمن و ناظم الدوله فرمودند کار گذشته است و در همان حضرت عبدالعظیم وفات فرمودند. این حرف را که زدن دنیا سیاه شد بنظر فدوی و بجان عنیز خودتان مات و مبهوت مانده رقم از دست و یا غلام رفت در شکه ما را اقبال الدوله سوار شده فدوی و ناظم الدوله بکالسکه ایشان که عاریه ازدم در آورده بودند سوار شده رفته در بخانه. و رود در بخانه یک نوع مهیب و تاریک بنظر می آمد که چه عرض شود. تمام مردم و آشنایان مات و متجمیر نمی فهمند چه بگویند آدم را نمی شناسند حرف نمی زند آدم اینها را درست نمی شناسد دیگر چه عرض کنم که البته خود حضرت عالی در این مورد بهتر آگاهید که چه می شود. با این حالت صدارت عظمی ابدآخود را گم نکرده صدیق الدوله (۴) و کشکچی باشی که ناظم السلطنه باشد و مین الدوله سردار اکرم و رؤسائے نظامی را حاضر نموده حرف در نظم و اصلاحات شهر می زند و قرارداد می دادند اصلاح امورات را دستور العمل دادند نظم شهر را به صدیق الدوله واگذار فرموده و اطراف شهر را از حضرت عبدالعظیم و تمام شمرانات سه فرنگ دوره شهر را از ناظم الدوله خواسته و او را مستقل فرمودند. به تلکرافخانه احضار شدند سفیر روس (۵) و انگلیس (۶) هم آنجا آمدند با تبریز حرف زدن تلکرافی از تبریز رسید که صدارت مستقل با خودتان است و تمام امراء و وزراء و شاهزادگان باید مطیع امر شما باشند تا من برسم و نظم را از شما میخواهم. اقبال الدوله و حاجی بهاء الدوله از ترد نایب السلطنه آمدند و هر چه کرده بودند قبول آمدن نکرده بود واقعه را به تبریز اطلاع دادند و امنیت جانی و مالی هم به او داده شد تلکراف تجدید صدارت را آورند و وزراء ملاحظه کرده ملک آراغ عن الدوله امین الدوله و غیره تمام بودند بعد صدارت خودشان آمده پلند بحضور اکتفت که سفیر انگلیس و روس قول صریح داده اند همانطور که شاه شهید همراه بودند همانطور با دولت قاجاریه و مظفر الدین شاه حامی و همراهند.

این اعلان رسمی هم مردم را قوت قلب داده آتش را تا صبح بیدار بودیم و صدراعظم تلکرافات بتمام سلطانی روی زمین از طرف شاه زدند و بتمام حکام خیر دادند که واقعه اینطور

(۱) یعنی میرزا اسدالله و کلیل الملک طباطبائی تبریزی برادر حاجی میرزا فیض طباطبائی نظام العلما و میرزا محمود خان علاء الملک متوفی ۱۳۱۹ قمری. (۲) یعنی خیابان خیام امروزی در امتداد ضلع شرقی پارک شهر. (۳) یعنی ساسان میرزا پسر بهمن میرزا پسر فتحعلی شاه متوفی ۱۳۲۳ قمری. (۴) یعنی میرزا رضا نوری مازندرانی وزیر و پیشکار تهران وردیس خالصجات و پیشکار مظفر الدین شاه و نایب التولیه آستان قدس رضوی. (۵) یعنی بر تزویف. (۶) یعنی سهار ته مور درواند.

شد و از فردا سلطنت و خطبه را هرجا به اسم مظفرالدین شاه بگوئید مردم از همه جا آگاه و آسوده شدند.

منتظر جواب ظل السلطان (۱) بودند روز دیگر قرارشده صبح امام جمعه (۲) درمـ. بد شاه بروـد و از فوت شاه شهید و سلطنت مظفرالدین شاه بمـ. مردم اطلاع بدـهـد و تمام علماء رفـهـ اطلاع و دستخـط صـدارـت رـاسـوـاد نـمـودـهـ حـاضـرـ کـرـدـنـ کـهـ صـبـحـ بـقـرـسـتـنـدـ آـنـ شـبـ تـاصـبـحـ اـغـلـ نـوـشـهـ جـاتـ رـاـ فـدوـیـ نـوـشـتـ ولـیـ طـوـرـیـ سـلوـکـ شـدـ کـهـ اـحـدـیـ اـزـ اـهـلـ شـہـرـ مـطـلـعـ نـشـدـ. بـقـضـلـ خـدـاـسـتـ. صـدارـتـ عـظـمـیـ تـدـبـیرـ صـحـیـحـ وـ درـسـتـیـ کـهـ کـرـدـنـ کـهـ کـرـدـنـ قـرـارـدـاـنـدـ نـظـمـسـفـارـتـخـانـهـ هـاـ وـ کـلـیـهـ شـہـرـ باـکـلـلـ قـزـاقـ (۳) رـوـسـ باـشـدـ کـهـ درـحـقـیـقـتـ مـسـوـلـیـتـ خـارـجـهـ بـهـدـهـ خـارـجـهـ بـمـانـدـ وـ دـسـتـ فـسـادـ کـسـیـ دـاخـلـ اـیـنـ کـارـ نـشـودـ.

صبح قبل از آفتاب غلام به خانه آمد و قرار بود سه ساعت از دسته رفـهـ اعلـانـ رـسـمـیـ بهـ اـهـلـ شـہـرـ بـشـوـدـ فـدوـیـ باـکـمـالـ عـبـلـهـ مـیرـزاـ عـبـاسـ خـانـ رـاـ خـواـسـتـهـ قـرـارـدـاـدـ وـ جـهـ نـقـدـ دـادـ تـسـارـ کـهـ یـلـکـمـاـهـ خـانـهـ حـضـرـتـ عـالـیـ خـوـدـمانـ رـاـ دـیـدـنـ بـطـوـرـیـ کـهـ بـعـضـیـ چـیـزـهـاـ رـاـ تـادـوـمـاـهـ اـکـرـبـ نـظـمـیـ شـوـدـ دـاشـتـهـ باـشـدـ. چـنـدـ نـفـرـ اـزـ غـلامـهـایـ بـخـتـیـارـیـ اـزـ حـاجـیـ عـلـیـ قـلـیـ خـانـ (۴) گـرفـتمـ بـهـمـانـ رـسـمـ حـضـرـتـ عـالـیـ کـهـ اـزـ اـغـتـشـاشـ آـنـ سـالـ (۵) بـعـلـمـ آـورـدـهـ درـ خـانـهـ خـوـدـمانـ وـ حـضـرـ تـعـالـیـ گـذـارـدـمـ تـرـتـیـبـ وـ نـظـمـ صـحـیـحـیـ درـ کـارـهـاـ دـادـ بـخـوشـ وـ وـاسـتـ اـحـتـ کـارـهـاـ رـاـ روـبـرـاهـ نـمـودـهـ سـرـ آـفـتابـ بـدـربـ خـانـهـ رـفـمـ درـ صـورـتـیـکـهـ تـامـ مرـدـ مـتـوـحـشـ وـ تـصـورـ کـمـالـ بـیـ نـظـمـیـ رـاـ مـیـ نـمـودـنـ وـ اـزـ فـوتـ شـاهـ مـعـلـومـ کـهـ شـهـرـ مـیدـادـنـ قـبـلـ اـزـ اـيـنـهاـ اـيـرـانـ هـيـاـنـ رـوـسـ وـ انـگـلـيـسـ تـقـسيـمـ شـدـ وـ بـعـدـ اـزـ فـوتـ شـاهـ مـعـلـومـ خـواـهـدـ شـدـ. بـرـاـدـرـجـانـ بـمـرـگـ خـوـدـتـانـ بـهـ اـدـواـحـ پـدرـمـ بـطـوـرـیـ اـيـنـ مرـدـ مـحـتـمـ کـهـ صـدـرـاعـظـمـ باـشـدـ درـ کـارـ شـہـرـ وـ نـانـ وـ گـوـشـ وـ نـرـخـهـاـ وـ غـيرـهـ نـظـمـ دـادـ کـهـ چـنـدـ رـوزـ فـاـصـلـهـ اـزـ وـفـاتـ شـاهـ شـهـيدـ هـنـارـ درـ رـجـهـ بـهـترـ وـ مـنـظـمـ تـرـ اـزـ سـابـقـ بـوـدـ چـونـ قـبـلـ اـزـ اـيـنـ وـاقـعـهـ بـرـايـ سـالـ پـنجـاـهـ مـالـيـاتـ گـوـشـ بـهـ اـهـلـ شـہـرـ تـخـفـیـفـ دـادـ بـوـدـنـ وـ صـدـرـاعـظـمـ بـیـسـتـ وـ پـیـنـجـهـزـ اـرـ توـمـانـ مـالـيـاتـ رـاـ روـیـ گـمـرـکـ کـشـیدـهـ قـبـولـ کـرـدـنـ مرـدـ یـکـ عـشـقـ وـ اـرـادـتـ دـیـگـرـ بـصـدـرـاعـظـمـ پـیدـاـکـرـدـنـ وـ درـ اـيـنـ وـاقـعـهـ هـمـ کـهـ اـيـنـ نـظـمـ وـ بـیـ غـرضـیـ وـ بـیـ طـمـعـیـ رـاـ دـیـدـنـ بـمـرـگـ خـوـدـتـانـ تـامـ مرـدـ فـدـائـیـ صـدـرـاعـظـمـ هـسـتـنـدـ وـ دـانـسـتـنـدـ تـاـ حالـ اـگـرـ بـعـضـیـ فـقـراتـ بـوـدـ بـوـاسـطـهـ مـوـانـعـ بـوـدـ کـهـ جـلـوـ صـدـرـاعـظـمـ آـمـدـهـ بـوـدـ وـ الـاـ خـصـصـآـدـمـ صـحـیـحـ درـسـتـیـ اـسـتـ وـ خـیـرـ خـواـهـ وـ بـیـ غـرضـ اـسـتـ.

خلاصه وضع صـدـرـاعـظـمـ اـيـنـطـوـرـ حـالـاـ شـدـهـ کـهـ باـ تمامـ دـشـمنـهـ درـ کـمـالـ مـهـرـ بـانـیـ سـلوـکـ مـیـکـنـدـ وـ مـیـ خـواـهـ عـرـضـ کـمـدـوـسـتـانـ عـقـبـ تـراـزـ دـشـمنـهـ اـهـمـتـهـ کـهـ بـهـمـانـ سـلوـکـ مـیـکـنـدـ استـ نـاـصـرـ الـمـلـكـ رـاـ هـمـ یـکـ رـوـزـ بـعـدـ اـزـ فـوتـ شـاهـ آـوـرـدـنـ بـهـلـوـیـ مشـیرـ الـمـلـكـ (۶) گـذـارـدـهـ اـنـدـ درـ وزـارتـ خـانـهـ کـارـ مـیـکـنـدـ وـ بـهـ اـیـشـانـ کـمـالـ اـعـتـمـادـ بـرـوـزـ دـادـنـ اـزـ نـزـدـیـکـانـ خـودـ قـرـارـدـاـنـدـ وـ کـارـهـایـ

(۱) یـعنـیـ مـسـعـودـ مـیرـزاـ پـسـ نـاـصـرـ الدـینـ شـاهـ وـ عـفـتـ السـلـطـنـهـ دـخـتـرـ رـضاـ قـلـیـ بـیـکـ غـلامـ پـیـشـخـدـهـتـ بـهـمـنـ مـیرـزاـ پـسـ عـبـاسـ مـیرـزاـ. (۲) سـیدـ زـینـ الـعـابـدـینـ پـسـ سـیدـاـ بـوـالـقـاسـمـ وـ دـامـادـ نـاـصـرـ الدـینـ شـاهـ مـتـوـفـیـ ۱۱ ذـیـ الـقـعـدـهـ ۱۳۲۲ قـرـیـ (۳) یـعنـیـ کـاسـاـکـوـفـسـکـیـ فـرـهـانـهـ قـزـاقـ خـانـهـ مـقـتـولـ درـ ۱۹۲۵ درـ جـنـنـگـ رـوـسـ وـ ڈـاـپـونـ. (۴) یـعنـیـ سـرـدارـ اـسـعـدـ بـخـتـیـارـیـ زـعـیـمـ مـشـروـطـیـ پـدرـ جـمـفـرـ قـلـیـ خـانـ سـرـدارـ اـسـعـدـ وـ پـسـ حـسـیـنـقـلـیـ خـانـ اـیـلـخـانـیـ بـخـتـیـارـیـ عـلـیـ قـلـیـ خـانـ فـرـمـانـهـ دـسـتـهـ سـوـارـانـ مـحـاـفـظـ مـیرـزاـ اـعـلـیـ اـصـفـرـ خـانـ اـتـابـکـ بـوـدـ. (۵) ظـاهـرـ اـمـرـاـ اـغـتـشـاشـ جـمـادـیـ الـثـانـیـهـ بـسـالـ ۱۳۰۹ اـسـتـ درـ تـبـیـجـهـ اـعـطـاءـ اـمـتـیـازـتـبـیـاـکـوـ وـ مـخـالـفـتـ مرـدـ وـ عـلـمـاءـ بـاـ آـنـ کـهـ بـهـ پـیـروـزـیـ مـرـدـ وـ لـغـوـ اـمـتـیـازـ وـ غـرـامـتـ دـادـنـ دـوـلـتـ منـجـرـ شـدـ. (۶) یـعنـیـ مـیرـزاـ نـصـرـالـهـ خـانـ پـیـرـنـیـایـ نـائـیـنـیـ کـهـ بـعـدـاـ مـشـیرـ الـمـلـكـ لـقـبـ یـافتـ وـ بـوـزـارتـ اـمـوـرـ خـارـجـهـ وـ صـدـارـتـ عـظـمـ رـسـیدـ وـ درـ آـنـ وقتـ مـعـاـونـ وـ مـدـبـرـ کـلـ وزـارتـ اـمـوـرـ خـارـجـهـ بـوـدـهـ اـسـتـ.

خارجه هرچه بزبان خارجه و ترجمه است با ایشان است و در این فقره فدوی خیلی خوشحال است که داخل چرگه ماها هستند اما بعضی‌ها در این فقره خوشحال نیستند.

جنایه شاه شهید را در تکیه دولت گذاردند توی سقاخانه بسیار با شکوه و خوب و در این روزها همه روزه یک دسته از علماء و اعیان و رجال بزیارت و فاتحه آمده و رفته و صدارت نطقه‌ای خوب کرده بطوری که به بیان نمی‌آید. یک روز هم تمام اجزای نظام آمدن آنجا بسلام عالم و صدارت ایستادند نطقی کردند تمام رؤسای نظامی با قشون ساخلو طهران از سردار اکرم سردار افخم، (۱) نظام الدوله (۲) وغیره بطور دفیله از جلو سدراعظم گذشتند و صدارت نطق بزرگی کردند که در روزنامه ملاحظه فرموده‌اید.

روز دیگر تلگراف ظل السلطان در کمال تمکن و چاکری به خاکپای همایون رسید و عقل بزدگی بروز داد. خلعت و نشان حکومت خودش را خواست صادر و فرستاده شد. مختصر عرض کم صدارت عظیمی از روز وفات شاه تا حالا از عمارت همایونی بیرون نیامده شب و روز آنجا هستند تمام محارم باغ آنجا هستند تا ساعت پنج و شش کار میکنند محروم‌انه و مختصر عرض میکنم یک نوع سلطنت مقتدری میفرمایند و مطلب همان است که جنابعالی میفرمودید اقبال صدارت مافوق این فقرات است.

شاه هم روز ۲۰ وارد تهران خواهد شد تا حالا بقدر چهارصد هزار تومان صدارت از بانک قرض فرهوده به تینین فرستاده‌اند و در طهران به قشون داده و حقوق مردم را پرداخته‌اید تمام مملکت هم منظم و یک دسته‌گل بسته است که بشاه تسلیم خواهد نمود.

اولاً تمام کارها با خداست و توسل و توکل همه برآوست از این گذشه فدوی نمیداند وضع کارها چه خواهد شد همین قدر عرض کم صدارت کمال مرحمت را دارند هم به جنابعالی وهم با فدوی ولی آن زحمات و خدمات قدمی یکباره مرده است حالا باید از نو کار کرد و خارخورد و بارکشید عقیده فدوی چاکری و اطاعت امر صدارت است اما لازم دارم که حضرت عالی هم بزودی زود عقاید خودتان را مرقوم و سرمشق و دستور العمل برای فدوی مرقوم فرمایند که چشم انتظارم. در حقیقت ما دوباردر جز خدا هیچکس را نداریم و به او باید متول بود و چاره و خبر خواست باقی جانم عمرم تمام بتصدق، از کارها و غیره آسوده باشید صورت حسابها فرستاده شد هر طور حکم فرمایند اطاعت است از میرزا عباس خان کمال رضايت حاصل است خانه خودتان نورچشمان سرکار خانم همشیره والده غلامزاده حسن (۳) خود من همه سلامت عرض کمتری و غلامی دارند. صحیح هفتم ذیحجه ۱۳۱۳ در طهران عرض شد. غلام حقیقی مهدی است.

برای نوشتن توضیحات به کتابهای ذیل مناجه شده است، المأثر والآثار تاریخ فرانسه اعتماد‌سلطنه (ملحقات) خاطرات اعتماد‌سلطنه – تاریخ سلاطین ساسانی ج ۱۳۱۴ و ۱۳۱۳ – رجال ایران آقای مهدی بامداد شرح حال بالنسبه مفصل اکثر این افراد ادرکتاب‌های آقای بامداد میتوانید مطالعه بفرمایید.

(۱) یعنی محمد علی خان یا آقا بالاخان معین نظام از مقربان کامران میرزا نایب‌السلطنه که در ۱۳۰۹ وزیر صنایع و قورخانه شد و در ۱۳۱۳ بلقب سردار افخم ملقب گردید در محروم ۱۳۲۷ در رشت حوزه حکمرانیش گشته شد. (۲) یعنی محمد ابراهیم خان نوری پسر میرزا رضا پسر میرزا ذکری خان نوری حکمران مازندران و امیر توبخانه. (۳) پسر وزیر همایون و داماد مرحوم محمد ابراهیم خان معاون الدوله که در جوانی در گذشت.